

[Chr. Christiansen.]

nomisk udvikling, ikke mindst i de sidste 10-12 år, må vi erkende, at trods de skete fremskridt står Danmark stadig med vanskelige erhvervsbetingelser og indtjeningsmuligheder. Fremtiden tegner sig fortsat så usikker, at det er nødvendigt for os at opretholde en valutarisk og erhvervsøkonomisk lovgivning, der kan støtte og fremme vore bestræbelser for at fastholde og om muligt udvide vort lands økonomiske standard, og som tillige giver os mulighed for at være med i et positivt arbejde for opnåelse af en friere samhandel landene imellem.

Der har gennem årene ofte været skarpe diskussioner, når disse lovbestemmelser har været til behandling i det høje ting; ja, man kan vel endda sige, at debatterne ofte har haft tendens til at ligge lige i centrum af de politiske begivenheder. Socialdemokratiet er positivt gået ind i arbejdet for at finde frem til bestemmelser, der kunne værne os imod de økonomiske konjunkturer, der kommer til os udefra. For os er der ingen tvivl om, at den skiftende lovgivning på dette område har været af afgørende betydning for Danmarks erhvervsforhold som helhed.

Gennem årene er der foretaget ændringer svarende til de vekslende vilkår, som vort lands økonomi har haft at strides med. Men lovgivningens karakter og egentlige reelle indhold er dog ikke blevet væsentligt ændret i tidens løb. Måske kan det skurre i nogle øren, når jeg fremholder det som noget bemærkelsesværdigt, at denne økonomiske lovgivning er blevet fastholdt under skiftende politiske forhold fra 1932 til i dag. Den højtærede handelsminister anførte i sin fremsættelsestale, at når denne lovgivning aldrig var blevet ophævet, skyldes det, at der i dansk økonomi er kræfter, der gør en ophævelse meget vanskelig. Jeg er enig med den højtærede handelsminister heri og kan tilføje, at efter min mening har hele Danmarks økonomi og erhvervsforhold gennem de sidste 25 år ikke kunnet være en sådan lovgivning foruden, hvis vi da skulle opretholde dansk erhvervslivs standard og have de fornødne kræfter til at være med i økonomiske forhandlinger og foreteelser, der er foregået på det internationale område.

Når man har fulgt denne udvikling, kan man ikke tilbageholde en udtalelse om, at heldigvis har førende og bestemmende kræfter inden for erhvervslivet og staten lige fra 1932 følt et tungt ansvar, hver gang denne lovgivning har været til behandling. Disse kredse har uden hensyn til mulige særinteresser eller letsindig propaganda efterlevet, hvad deres fremtrædende stilling bød dem at gøre.

Den højtærede handelsminister foreslår nu denne erhvervsøkonomiske lovgivning fortsat, dog med forskellige ændringer, således at vægten lægges på vore valutaforhold, og at forsyningsproblemerne træder mere i baggrunden. Lovens tidligere titel, lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., foreslås nu ændret til: lov om valutaforhold m. v. Handelsministeren har givet udtryk for, at det foreliggende lovforslag er en modernisering, ja, jeg kunne måske sige en stramning af den gældende lov, og at man har udarbejdet lovforslaget med den hensigt at tydeliggøre og forenkle loven svarende til nutidens økonomiske forhold. Vi er enige med handelsministeren om, at en række bestemmelser i den gældende lov kan lempes, men at det er nødvendigt fremover stadig at have en erhvervsøkonomisk lov, der kan stabilisere Danmarks stilling over for den verden, der omgiver os, ikke mindst under hensyn til, at markedsforhold og handelsvilkår for tiden befinder sig i støbeskeen.

Ved et erhvervspolitisk møde i Folkets Hus i København mandag den 4. november var Danmarks økonomiske stilling under debat. Det var interessant at bemærke de udtalelser, som Industrirådets formand, direktør Aage L. Rytter, den tidligere konservative handelsminister, fremførte. Direktør Rytter advarede stærkt imod i den nuværende situation at slække på importrestriktionerne, og han fandt, at noget sådant nærmede sig erhvervsøkonomisk selvmord, at vi herved ville ødelægge vor udgangsposition til skade for de forhandlinger, der foregår. Jeg finder, at direktør Rytter her har rørt ved såre vigtige spørgsmål, som også vi mener må drages ind i vore forhandlinger.

Vi kan desværre ikke komme uden om, at Danmark har haft den uafvendelige skæbne at skulle kæmpe med stadig tilbage-